

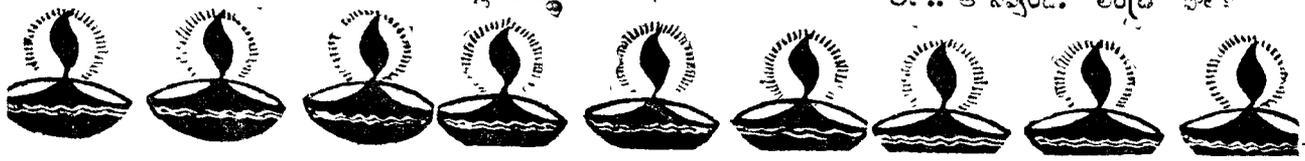
స నిష్కెంట్

ఎందుకోయ్ శ్రీవారూ నాళ
 ఊడా సెలవనుకున్నారా?...
 ఏడయింది ... ఇంకా నిన్నటి మధుర
 స్మృతులతో మీరు బజ్జంటే అక్కడ
 ఈ చాలాటి పిపిడి లో అరమైలు
 క్యూలో ఆఖర్న నిలబడ్డ అర
 డిక్కటు సో దరు డు ఆరాట తో
 అంజనేయ దండకం చదువు తూ
 మిమ్మల్ని అడిపోసుకుంటూ వం
 టాడు... అహ... ఏమి యితి ఏమి
 ప్రాప..." అని తను అనకొండా
 వేసిన అకార శబ్దాలకు ఆనంద సడి
 పోతూ మంచంమీద మెనుగుతన్ని
 గాడ నిదలో వున్న సుబ్బారావు
 అసబడే డాక్టరుగారిని మేలుకోలుపు
 తోంది డాక్టర్వారి! ఆవిడ పెరను
 కుసెరు స్వాదయేశ్వర, ప్రాణే
 శ్వరి, లాగే డాక్టరుగారికి ఉన్నాం
 ఎక్కువ మోతాద లో వున్నప్పుడు
 అధ్వాంగిని పేలిచే ముద్దు పేరది....
 'అబ్బబ్బ... ఏమిటోయ్ నన... వడక్కో
 వీణ... మరీ మనుగు లిగోసు

కున్నాడు సుబ్బారావు.
 'అవుననను... నాది ననే... వడక్కోండి
 ఇంకో గంట... ఇప్పటికే ఏడ గంట... తేం'
 ఒడ సెనురుగ వెనక్కి పోసి నిసవిసా గంటల
 బండిలా వెళ్ళిపోయింది వంటగదిలోవికి
 కాత్యాయని.
 'కథ అర్థం తిరిగిందే .. మరెక్కా స్నేపు
 బ్రతికూ...' అనుకుంటూ చేతిగడియారం
 చూసుకున్న సుబ్బారావు.
 'అమ్మో.. ఏడే...' అంటూ ఒక్క
 లాంగ్ జంప్ డైరెక్టుగా గుమ్మంలోకికొట్టి,
 అక్కణ్ణంచి బాల్కనీలోకి రిస్పాండ్ గేస్
 చేసి, వరవరా వచ్చుతోమి... బరబరా ఒళ్ళు
 తోమి... చంచరా వంటింట్లోకి వడచి
 కొరకొరా.. తార్యమ మాస్తూ...
 'మరీ ఏడుకా లేవేది.. కాస్త వేగం లేక
 కూడదూ?...' అన్నాడు
 'అనండనండి .. అయిదుకుంచి ప్రకటా
 వుండు యిప్పటికే తెలివొచ్చింది అమరికే'
 అంది వెలకారంగ.
 టీవీ స్టేటు ఆసె చేతిలోంచి అండు
 కని డైరింగ్ కేబుల్ సై నుంచి త్వర
 త్వరగా గొంతుకలో కూరుకుంటున్నాడు.
 అంతలో దివక గుంచి అయిదేళ్ళ తాస్కరం
 ముద్దు ముద్దుగా

"ఊ .. ఊ .. నా కా..."
 'పోరా వెధవా... టైమైపోయి వె
 ఛక్కూ వుం' ...
 "మమ్మీ... మమ్మీ.. స్కూలుకి
 టైములు పోతోంది... నా కాపీ రాపి
 వెట్టవూ..." అంటూ తలి నాశముం
 చాడు.
 "నిన్న సెలవు రోజంతా పోయి గ జల్పా
 చేసి గావ్వుడు గుర్తొచ్చిందా నీకు...
 విన్నడూ ఇవే వరన..."
 "మమ్మీ.. వీళ్ళో వాళ్ళొక్క రోజుకి
 రాపి వెట్ట... రేపటింబి నిజ్జంగా నేనే
 రాసేసుకుంటాను. రాయకుండా వెళితే
 టీకరు సవిష్కెంట్ యిస్తారు మమ్మీ..."
 చాలి గొంతు తూ గునిపేదా.
 'సవిష్కెంట్' అనగానే కాత్యాయని
 కరిగిపోతుంది కనిపెట్టే కాడు భడవ.
 "అలాగే... వేళ్ళ తొండరగా స్పానం
 చేసి తలారవ్వు... వెళ్ళ..." అని వాడి
 చేతిలో కాపీ, పెప్పిలూ అండుకుంది కాత్యాయ
 యని.
 మంచినీళ్ళు తాగుతున్న సుబ్బారావుకి
 ఏక్కువ నవ్వొచ్చి పొకమారింది.
 'అ... ఆ నవ్వండి. తండ్రి పోలికే

కొడుకూను మీ కావేల్చి రాసేను... ఇక వీడినా..." అంది ఆమా నవ్వుతూ.

తెలివైన వేసుకుంటున్నా అన చిన్న పుటి రోజల్ని తలుచుకుని నవ్వుకుంటూనే స్టేట్ అందుకు: కారు స్టార్టు చేసి సాగి పోయాడు సుబ్బారావు.

భాస్కరంగడి చూచికానీ రాస్తూ ఆనుకుంది కత్తాయిని, 'ఒక్కటి పోలిక, తండ్రిదీ కొడుకుదీ. చిన్నవ్యక్తి అమృతం మేస్సారు రోజూ ఒకపేజీ దిన చర్య ఘంటి దస్తూరితో రానుకు రాకపోతే మండ మీద కొట్టేవారు. సుబ్బారావు దెబ్బలు తప్పించుకుందికీ తనకంటే నాలుగేళ్ళు, చిన్నదానవుయినా అందంగా అక్షరాలు రాస్తూ నని వన్ను ఉబ్బేసే బెల్లను అమృతా, జాను కాయలూ అలం ఇచ్చి కానీ రాయిచుకొనే వాడు "సురదలునే కదా రాసిపెట్టు..." అంటూ అనుకుంది.

* * *

అదొక పెద్ద హాస్యం. అందులో పెదపెద్ద వార్డులూ, పెద్ద కాజులాలిటీ, పెద్ద డాక్టర్లూ, పెద్ద క్యూలూ అందులో పెద్ద జబ్బులూ వున్నాయి.

అయిదు:మిషాలు అలస్యంగా చేరిన సుబ్బారావు ఆదరాదరాగా సీట్స్ క్లార్క్ని టేబుల్ పై నన్ను బెల్ కొట్టి పేషంట్లని పంపమని సైగ చేసేడు. ఒక్కొక్కరే వచ్చి వెళుతున్నారు. అలా వెలుగుర్చి చూసేదో లేదో...

'సారీ... మీ కోసం ఒకావిడ వచ్చింది: దివరికో సీరియస్సు. మీలో మాట్లాడాలంటే అందావిడ' అన్నాడు వార్డు వాయి.

అంతకు ముందు తన అర్థరాసాయ కాసు అతని జేబులో అందంగా మెరుస్తోంది.

'నరే రమ్మను' అన్నాడు వినుగ్గా. పాల్కేళ్ళ వయసుగల పాపని పరుగు పరుగున వచ్చి 'సుబ్బారావుగారూ! మీరెవ్వ డాక్టర్ అని చూస్తున్నాను. మా వారికి సీరియస్ గా వుంది వార్డులో వున్నారూ, ఒక్కసారివచ్చి చూసి వెళ్ళండి' అంది. ఆమె కంఠం ఏడుపుని అడిమి పెట్టినట్టు బొంగురు పోయింది. చాలానే పై విడ్డూ నట్టు కళ్ళు ఉబ్బి వున్నాయి. సుబ్బారావు విశ్చేస్తుండే చలుకున్న తన నిలబడడు.

ఆమె సుబ్బారావు అన్న మిత్రుడైన సుదర్శనో భార్య.

'అరేరే... ఏమయింది వాడికి! మొన్న బాగానే వున్నాడే!' అంటూ ఏడుటి సీట్స్ బెంచీకి అటు వెళ్ళు కూర్చున్న తోటి డాక్టరు సుందరానికి చెప్పి ఆమె వెనక నడిచేడు.

క్యూలో రెండు గంటల సుంచీ నిలబడ్డ రోగులు అతనటు వెళ్ళగానే 'అంతవండీ, గవర్నమెంటు డాక్టర్లూ, ఇలా వసారు అలా వెళిపోతారు. మన మెలా చస్తే వాళ్ళకేం అనుకోడం సుబ్బారావు చేసిన వడినా అలవాటుగా దులిపేసుకుని ఆమెను వడివడిగా అనుసరించాడు. తోవలో జరిగిన పంకతంలా వివరిస్తోందామె.

"మొన్న కడుపు నొప్పిని మీ దగ్గి రకొచ్చి మందులు రాయించుకన్నారా? ... ఇంటి కొచ్చాక కొంచెం తగ్గిందిలే అని ఏ మందూ వేసుకోలేదు. మళ్ళీ విన్న మధ్యాహ్నానికి కడుపునొప్పి వస్తే మొన్న తెచ్చుకున్న మందులే సాయం తం వేసుకున్నారు. ఏమయిందో తెలియదు ఒకటే కళ్ళు తిరిగి పోవడం, నిలబడలేకుండా అయిపోయారు. ఆదివారం కదా మీరింట్లో వుంటారేమో నని వచ్చేయి రిక్నాలో ... కానీ మీ ఇల్లు తాళం వేసుంది. అదే తగిపోతుందిలే అని ఇంటి కొచ్చేసేము ఇంటి కొచ్చాక కొంచెం పొర క్కు తాగి వడుక్కున్నారు. మళ్ళీ పొద్దుట తెలి మొహం కడుక్కుందికి వెరల్తో తెళ్ళరు. అక్కడే కళ్ళు తిరిగి వడిపోయారు. ఒక్కతా ఒకటే చమట..."

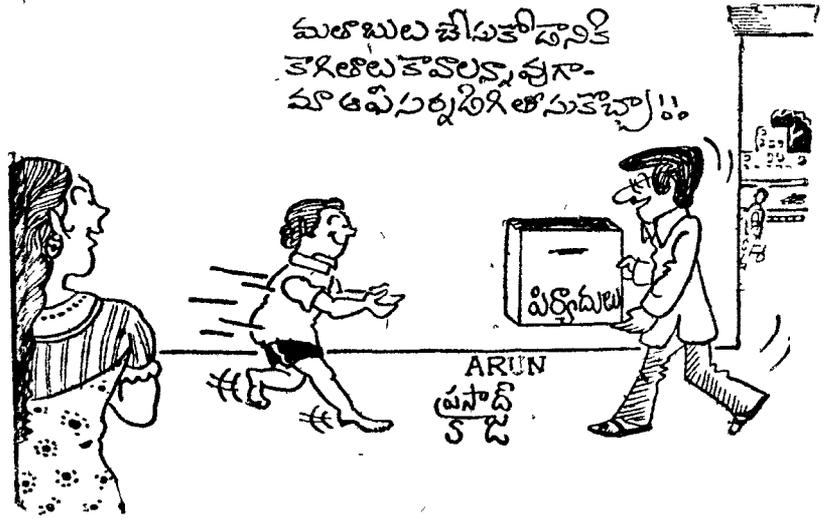
గుడ్ల పిడిచినట్టు యిపోయారు: వీలాగో ఇరుగూ పారుగూ కలిసి రిక్నాలో హాస్పిటల్ కి తీసుకొచ్చి చూసిస్తే విడ్డూల్ చేసేరు. గంటల సుంచీ విచ్చిచుండులూ ఇంజక్టున్నా ఇచ్చినా కళ్ళు తెరవలేదు." అంటు కొంగు వోటి కడ్డ పెట్టుకుంది. వింత అసినా కచ్చీరు అగకుండా ఆమె ముగ్గుల్ని తడి పేళ్ళింది. సుబ్బారావు నింటూనే తో చిమ్మన్నాడు.

'చిన్న ఆదివారం కదా అని రిక్నాళ్ళ మండో పాన్ చేస్తున్న బీమ్లకి పిక్కికొకీ వచ్చేరు. వింత పని జరిగింది. అవసరానికి పేహాతునికి అందకుండా అయిపోయింది. కొంపదీసి హార్వెటాక్ కాదు కదా!... ఈ రోజులో వసుతో ప్రమేయంలేకండానే జబ్బులు ముంచుకొస్తున్నాయి...' అని బాధపడతూ సుబ్బారావు వార్డులోకి వడిచాడు.

బెడమీద అచేతన స్థితిలో నన్ను సుదర్శ నాచ్చి చూసేసరికి కళ్ళలో నీళ్ళు నిండేయి సుబ్బారావుకి. అంతవచ్చేసేవీ కలిసి అటు పొలతాడిన బాల్యమిత్రుడు అభరిస్తుడియలో వున్నాడనే సరికి వింత బండబారిన గుండే అయినా కరిగి వీరవక మానదు కదా!

చుట్టూ హాస్పిటల్లూ, డ్యాబ్లీ డాక్టర్లూ తమ శక్తివంచన లేకండా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ముక్కుకి అక్సిజన్ తగిలించి వుంది.

'మొన్న నవ్వుతూ వచ్చి మందులు పట్టు తెలిసాడు. ఇంతలో కే ఏమయింది?'

అని ఆలోచిస్తూ కేషియూ అందుకుని
రిపోర్టులు తిరగేసాడు సుబ్బారావు.

ఇ. ప. జి. ఎక్స్ నె అన్సి' పెళ్ళి అ రిపో
ర్టులూ నిదానంగా పరిశీలించాడు. ఏందు

ప ని మ్మెం ట్
లోనూ లో పంకజబాలెనా యూ రిన్, బ్యూట్
రిపోర్టు లికా రాలేదు. పిషంబుకి వల్లు

లేదు- కోమాలో వున్నాడు హార్టు చాలా
నిరసంగా కొట్టుకుంటోంది. మడియో...
క్షణమో!
వరండాలో సుదర్శన్ తల్పి, ముసలి

నాయుడు బ్రాలు

ప్రేసియర్లు
మీ స్త్రీత్వానికి సింగారాలు

- అద్భుతమైన అమరిక; చొంపుల హొండిక
- తగినవిధంగా సరిచేసుకోగల స్ట్రాప్లు
- స్థిరమైన ఎత్తులకు దృఢమైన కప్పులు
- వేర్వేరు కొలతల సెనక వెడల్పులు
- నేడుముకు అతికినట్లు అడుగుబెండ్లు
- ముందుకు ఉచిత సహజరీతి సమకూర్పు

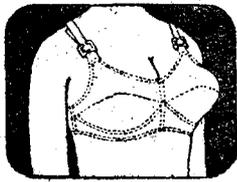
NAIDU HALL

Bras Designed for Fit
Support & Comfort

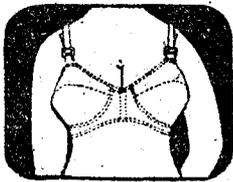
96, హైదరాబాద్ టి. నగర్

మద్రాసు-600 017

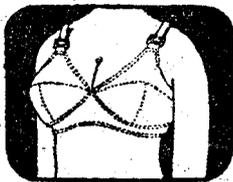
ఫోన్ : 442882

రియల్ గరల్

షేప్ మేకర్

ఎస్వర్

అన్ని
ప్రధాన
కొట్టులలో
దొరకును.

తండ్రి, రావెన అతని అతని వైపున ఉన్నారని వారిని ఊరదీంపడం తన కలిగిన కర్మవ్యంగం తోనే అటు నడిచాడు ముప్పావు.

అతని రెండు వేతులూ పుచ్చుకుని సుదర్శన్ తల్లి,

“బాబూ నవ్వు మా వాడూ ఒకే ప్రాణంగా పెరిగారు ఎలాగైనా వాడిని కాపాడండి. ఈ పిల్లల గతి ఏం కాను?” అంది నీడమ్మా. ఆ వూర్లోనే పుచ్చు సుదర్శన్ బావవారిది సావని ఇద్దరి పిల్లల్ని అక్కన జేర్చుకుని దూరంగా నిలబడి కళ్ళు తుడుచుంటున్నాడు.

సుగృహాధిపతి మనసు కేచివేసినట్లు యిపోయింది ‘వైద్యశాస్త్రం చేతిలో వుండి నిమి వెయ్యలేని పరిస్థితి మొచ్చి కడుపు వొప్పని వస్తే అన్ని పరిక్షలూ చేసి మామూలు కడుపు నొప్పీని నిర్ధారణ చేసి డైవాలి తీసుకోమని రాసేనే! ఆ దిసిడిటికి వచ్చిన కడుపు వొప్పినట్లు అంత ప్రమాదం కావడానికి వీలేదు. డైవాలివల్ల అంత ప్రమాదం వచ్చే అవకాశాలు తక్కువ. మరి..’ ఒక్క మెరుపు మెరిసింది సుబ్బారావు మెడకలో.

సావనివైపు తిరిగి, “మొప్పు నేరాసిచ్చిన నుండులు లెక్కరా?” అన్నాడు ఆమె తండ్రికి తన హాండ్ బేగ్ లోంచి మందుల స్ప్రియ్ తో సాము అతను రాసిన వీటికూడా తీసి సుబ్బారావు కందించింది. వాటిని అరక్షణం పరికించి, నరుగు లాంటి నడకతో ఆందర్నీ తోసుకుంటూ సుదర్శన్ ని చేరుకున్నాడు. ఊణంలో కర్మవ్యం ఆలోచించాడు. ఇవ్వవలచిన ఇంజక్షన్ ఏ క్లిం చడానికి సిరెంజ్ తెచ్చిన కొలిగ్ చేతిలోంచి సిరెంజ్ లాక్కొని మందుల బీరువా వైపు నరుగు నరుగున చేరుకుని, గూడ్ కేనింసి సుదర్శన్ డైవాలికి విక్రియంవాడు. అయినా భయం అగ్గక మళ్ళీ సిక్స్ బీ కలుపుకొందికి గదిలో హేతురు వెనుక వెట్టుకొప్ప వంప దార సీసాలోంచి దాడెడు తీసి కచ్చడు నీళ్లలో వేసి కలిపి మెల్లగా సుదర్శన్ గొంతులో పోయిపోగేడు. మిగిలిన వాళ్ళు అతని చర్యకి ఆశ్చర్యపడతూ...

‘వాట్...డాక్టర్... వాటారూ డూ యింగ్?’ అని నవ్వింపారు. అతను దిసరికి జవాబు చెప్పలేదు. అతని ద్వేషం ఒక్కటే..

సుదర్శన్ (బతకాలి-
మరి కాన్సేపటిలో అతని క్రమ ఫలిం చింది అందరూ ఆశ్చర్యపోయేలా సుదర్శన్ లేచి కూర్చున్నాడు. సావనికళ్ళలో కృతజ్ఞత సముద్రంలా పొంగి సుబ్బారావుని అవమానంలో ముంచేసింది!

* * *
సుదర్శన్ లేచి కూర్చోగానే సంతోషంగా అతనికి పేక్ వండేవి వెనుకైనా తుడుచు కోకుండా ఫార్మ సిస్టు గదివైపు నడిచేడు. విషయం విని ఫార్మ సిస్టు మొహం నల్లగా మాడిపోయింది.

క్షమించండి సార్.. నేను ‘డైవాలి’కి ‘డావనిల్’ అవకొని ఇచ్చాను. ‘ఏంత పారసాటు జరిగిపోయింది’ అన్నాడు చేతులు నుంపుకుంటూ.

“రయిటిల్స్ - పేషంట్ కివే మందు మామూలు వాడికినే వ్యాప్తాగ్నీ సీమియా రాక ఏం చేస్తుంది? నేను అతనిది “వ్యాప్తాగ్నీ సీమియో కోనా” అని గ్రహించడానికి ఆర విలుషం ఆలస్యం చేస్తే సుదర్శన్ కు పాటికే మరో లోకంలో వుండును. ఒక నిండు ప్రాణం తీసినాళ్ళ మవుదుం. దిసరికి ఈ విషయం తెలియదు కాబట్టి నరికిపోయింది. లెకపోతే రేపేపాటికి నీ ఉద్యోగం ఊడిపోను... తాస్త ఒక్క దగ్గర వెట్టుకుని వండులియ్యి.” అని ఫార్మ సిస్టు మీద ఎగిరినది ఉప్పురంటూ ఇల్లు చేరాడు సుబ్బారావు.

* * *
సుబ్బారు సాయంత్రం భాస్కరాన్ని

దగ్గర కూర్చో వెట్టుకుని అక్షరాలు దిద్దిస్తూ... తమకూడా ఒక కాపీలో రాస్తున్నాడు దిక్లగా.

కాపీ కచ్చతో గదిలో ప్రవేశించిన కాత్యాయని భర్త బుద్ధిగా కూర్చుని అక్షరాలు దిద్దడం చూసి సకసకా నవ్వి...

“డాక్టరు గారు తీరికగా కూచుని డి. డి. సి. డి. బు దిద్దుకుంటున్నారే? సావం బాల్యం విడనాడాలని లేదా? వోట్ వేలు వెట్టుకు వికలేదు అంకా నయం...” అంది పడి పడి వచ్చుకూ భాస్కరానికి తండ్రి తనలోపాలు అక్షరాలు దిద్దడం అద్భుతంగా వుంది. తల్లి వచ్చుకి తన చచ్చి జోడించాడు సంతోషంతో. కానీ సుబ్బారావు వచ్చేలేదు నిప్ప తన హాండ్ రైటింగ్ అర్థం కాక డైవాలికి బదులుగా డావనిల్ ఇచ్చిన ఫార్మ సిస్టు తప్పలో తనది కొంత భాగం వుంది. తప్పివరిడైనా ‘పని మెట్లో’ పేషంట్ కే కా!

“కాత్యాయనీ... అక్షరాల దిడడమే కాదు, ఇప్పుడు అచ్యుతం మేపారు కనబడితే బెత్తం అయిన చేతికిచ్చి చెవులు పట్టుకు గోడకుర్చి వేపాస్తూ” అన్నాడు తాడగా.

అంకితం

డా. వాడే డాక్టర్లకీ, యాక్టర్లకీ, కర్నాటకకీ, మిమిక్లకీ, హాస్యభేరికీ అక్షరాల అందంగా దిద్దించే మాస్టర్లకీ ఈ కథ అంకితం.

